

U g a n k a.

Ah, čudno, čudno res žival
Tu v roki zdaj imam.
Še vi strmeli bi nad njo,
To dobro, dobro znam.

Pomislite, čudite se,
Žival brez glave je,
Noge le tri in repa pol —
Močnē postave je.

Na levi strani rdeča je,
Bolj rdeča od krvi,
Na desni vsa zelena je
Kot trava, ki brsti.

Ne vganete, ne vganete,
Li res je vse zastonj ?
No, čujte me, povem vam sam,
To je — Martinčkov konj.

Tatjan.

Kratkočasnice.

1. Dva razposajencā srečata kmeta, ga vzameta v sredo mejsé ter ga vprašata, ali je osel ali samo tepec. „Tako-le v sredi mej obema sem“, se odrežejo kmetski očka.

J. Kovec.

2. Nekdo vpraša dijakā, kako se mu je godilo pri izkušnji. Dijak odgovori: „Na prva tri vprašanja sem odgovoril prav dobro.“ — „No, katera pa so bila prva tri vprašanja?“ — Dijak se odreže: „Kako se pišem, kdaj in kje sem rojen.“

M. Potočnik.

3. Karolček se prijoka k materi z velikim nožem v roki: „Glejte, mama, že zopet imam nož v rokah, ker nihče ne pazi namē.“

G+P.

Rozšitev ugank in šaljivih vprašanj v št. 1:

1. Čaša — paša. — 2. Cerkvenik (ko bi bil doma, bi ne mogel zvoniti). — 3. Moker. — 4. Pri črki t. — 5. V besednjaku (abecedi.)

Prav so uganili (ali vsaj večinoma): Adamič Mar. in Tončka, načučiteljevi hčerki v Ljubljani; Fatur Ivan in Slavko, učenca na Rakeku; Lovšin Iv., petošolec v Ljubljani; Bezenšek Minček, šolarček na Frankolovem; Marinšek Edmund v Celju; Turnšek M. řija, Francišek, Amalija in Lizbeta v M. Nazaretu; Vrčič Vekoslav, gimn. v Mariora; Lorber Amalija, Wantur Adela, Greher Karla, Nadižar Angela, Gaiger Angela, gojenke v Lichtenthalernovem zavodu v Ljubljani; Šlamberger Tonček, gimn., Inka in Nuška, učenki v Kraju; Kunšt Micika, učenka V. razr. pri č. šol. sestrah v Celju; Kragl Viktor, Markes Ap. v Kranju; Fabjančič Fr., učenec III. razreda v Novem mestu.